

PADESÁTKA

Ženy mají svůj přechod, muži své fotrovatění, kterému v knize jedna z žen hezky říká „stromovatění“. Vrůstání kořenů do země, ulpívání na místě. Ženy jsou opravdu cyklické celý život. Jak autorka **Lenka Kapsová** píše, žena i v pozdním věku „dá na podzim na stůl misku s kaštany a změní barvu ubrusu. Intuitivně.“ Kniha *Padesátka* (vydal Host) je půvabnou knihou příběhů žen, které řeší různá témata a vnímají jejich posun v čase. Téma sexu, ženského zdraví, vztahu k dětem dostává věkem zcela novou podobu. Nehleďte obecnou pravdu, univerzální pravidlo. Každá z nás to má jinak – jiné souvislosti, jiní předkové, jiný partner, jiné děti. To, co funguje u sousedky, u vás nefunguje. Je to doba, kdy se stáváme babičkami a dnes už často prababičkami. A to je velká role! Jak autorka a její respondentky píší, babička se může věnovat vnoučeti víc než matka, může dávat nové modely, ukazovat svět z jiného úhlu. Stejně jsou na tom dědečkové a ti to podle mě často dělají skutečně intuitivně. Někdy i proto, aby si od babičky odpočinuli, vezmou vnuka na ryby nebo na fotbal. A to jsou pak ty nejhezčí vzpomínky pro ně oba. V polovině života dochází zkrátka ke generační výměně. Ovšem nejen v rodině, ale i v práci. To je velké téma dnešní doby – mladí chtějí na místa, na kterých sedí staří. Jenže ti tam opravdu sedět musejí, než odejdou do důchodu. A to je od padesátky ještě pěkných pár let. Jak se postavit k mladým okolo? A co od nich čekat? Dalším zajímavým tématem je přijetí vlastního stáří. To, že mnoho starých lidí se usídí v roli utrápeného člověka, na kterém přece nezáleží. Všichni okolo se pak snaží tento jeho nebo její pocit změnit. Zvláště u rodičů si nechceme přece přiznat, že by nás citově vydírali, že by na nás zkoušeli tu moderní pasivní agresivitu. To nejdůležitější z téhle knížky? Vnímat změny v nás i okolo nás. Přijmout je jako života běh, a ne jako zradu.

JARMILA SKOPALOVÁ